

говоръ съ Андроника прѣзъ свои двама боляре *Грида* и *Пенчя*, пратени до него. Между това Михаилъ напусти Недж и ожени ся за *Ѳеодорж* Палеологовж и първи пакъ ся видѣ съ Императора въ гр. Черменъ, дѣто быде поканенъ отъ него да му иде въ Димотикж на-гости заедно съ *Ѳеодорж*, спорядъ желаніе-то на старж-тж и майкж, коя-то съ нетърпѣніе чкаше да иж види. Тогази Българ-скій царь отиде заедно съ новж-тж царицж въ Димотикж, дѣто лично ся разговорихж двама-та владѣтели за взаимны-ты си интереси, та ся съединихж наздраво чрѣзъ заключеный договоръ (1327 г.). Спорядъ условія-та на тоя договоръ Михаилъ отъ свој странж трѣбаше да помогне на младыа Андроникъ, който имаше намѣреніе да отнима отъ дѣда си Византійскій прѣстолъ, а пакъ за това Андроникъ отъ свој странж ся задължаваше да даде помошь Михаилу противъ *Стефана Уроша*, който ся готвеше да си отмыщава на Българскыя царь за дѣто остави сестрж му и ожени ся за Гъркыніж-тж. Нѣ отъ тыя условія не быде нищо, защото младый Андроникъ на-скоро захвана да гы прѣстжпя съ разны хытрости: той повика при себе Боислава, та го направи военачялникъ на войскж-тж си и даде му голѣмы почести, а съ това той смѣти спокойствіе-то на Михаила, който положи толкози трудове, додѣ да отмахне притяжаніе-то Боиславово отъ Българ-скыя прѣстолъ. Заради това Михаилъ, послѣ откакъ испыта нѣколко пакъ вѣроломство-то на съязници си, рѣши ся да мине откъмъ странж-тж на старыа